

Jedan izazov za XXI stoljeće

Homilija mons. Javiera Echevarría na misi zahvalnici za kanonizaciju Josemarije Escrivá. «Ako je XX stoljeće – rekao je prelat Opusa Dei – bilo svjedok ponovnoga otkrića univerzalnoga poziva na svetost, stoljeće u kojem se nalazimo treba biti označeno jednim efektivnim i širokim prakticiranjem ovoga nauka. Ovdje je jedan od velikih izazova koje Duh pruža muškarcima i ženama našega vremena».

12.10.2002.

Rim, Trg Svetoga Petra, 7. listopada 2002. *Laudate Dominum omnes gentes* (Ps 116 /117/ 1), hvalite Gospodina svi narodi. Poziv psalma, koji se čuo pred nekoliko trenutaka, sačinjava jedan dobar sažetak osjećaja koji se prelijevaju iz našega srca: *Deo omnis gloria!*, Bogu sva slava. Želimo se klanjati Bogu tri puta svetomu i zahvaliti Mu na daru kojim je obogatio Crkvu i svijet: kanonizaciji Josemarije Escrivá de Balaguer, svećenika, osnivača Opusa Dei, koju je jučer ostvario naš voljeni Papa Ivan Pavao II.

Našu zahvalnost upravljamo i Svetom Ocu, koji je ispunio ovu odredbu Presvetoga Trojstva: dok se pripravljamo da upravimo svoje molitve k Nebu, povjeravamo Gospodinu njegovu Uzvišenu Osobu i

njegove nakane. Znamo da će se ova molitva vrlo svidjeti svetom Josemariji, koji je čitavom svojom dušom ljubio Kristova Vikara na zemlji do mjere da nikad ne odijeli ovu ljubav prema Papi od ljubavi prema Isusu Kristu i prema njegovoj blagoslovljenoj Majci. Ustvari, od samoga trenutka u kojem je Gospodin ulio u njegovu dušu prve slutnje o Opusu Dei, koji tada još nije poznao, počeo je moliti i raditi da bi ostvario zov koji je izlazio iz njegova srca: *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam!*, svi, s Petrom, do Isusa po Mariji.

Svi mi koji smo prisutni na ovoj Svetoj Misi i brojne osobe, koje su duhovno sjedinjene s nama u cijelom svijetu, rado smo dužnici novoga sveca kojeg je Bog pružio Crkvi. Mnogi od nas su na njegov zagovor primili milosti i darove svake vrste. Više nas se trudimo da slijedimo njegove korake vjernosti prema

Gospodinu ovdje na zemlji, nastojeći da u svojoj duši obnovimo duh koji je on utjelovio. Svima nama je sveti Josemaría pokazao – primjerom i naukom – jedan konkretni način kako treba živjeti kršćanski poziv, čiji cilj je svetost. Stoga, kanonizacija osnivača Opusa Dei obuhvaća karakteristične crte jednoga slavlja: slavlje ove velike obitelji Božje - Crkve. Zbog svega toga želimo se zahvaliti Gospodinu u ovom euharistijskom slavlju.

Nije prošlo četrdeset godina od kada je II Vatikanski Koncil proklamirao opći poziv na svetost i na apostolat, ali ostaje još mnogo puta da se pređe, dok ova istina zaista osvijetli i vodi korake ljudi i žena na zemlji. Na to je podsjetio izričito Rimski Poglavar u svome Pismu *Novo Millenio ineunte*, dok je prikazao ovaj nauk kao «temelj pastoralnoga programiranja koje nam je važno na početku novoga milenija» (NMI 31).

Svi mi u Crkvi, svaki Pastir i svaki vjernik, pozvani smo da se osobno založimo u dnevnom traženju osobne svetosti i da sudjelujemo – također osobno – u ispunjavanju poslanja koje nam je Krist povjerio. Ako je XX stoljeće bilo svjedok “ponovnoga otkrića” ovoga univerzalnoga poziva – koje je sadržano u Evandjelju od početka i za koju je sveti Josemaría Escrivá bio uzet kao glasnik po osobnom pozivu koji je dobio -, stoljeće u kojem se nalazimo treba biti označeno jednim efektivnim i širokim prakticiranjem ovoga nauka. Ovdje se nalazi jedan od velikih izazova koje Duh pruža muškarcima i ženama našega vremena.

Sveti Josemaría Escrivá je nastojao probuditi ovaj zahtjev svetosti u svim ljudima. Činjenica da je njegova kanonizacija na početku novoga stoljeća posebno je znakovita. Njegova poruka odzvanja naročito

snagom u ovim aktualnim trenucima: «Došli smo da kažemo, uz poniznost onoga koji zna da je grješnik i malenkost – *homo peccator sum* (Lk 5, 8), kažemo s Petrom -, ali s vjerom onoga koji se pušta upravljajućim rukama Božjim, jer svetost nije stvar za privilegirane: sve nas Gospodin zove, od svih očekuje Ljubav: od svih, bilo gdje se nalazili; od svih, u bilo kakvom položaju, bilo kakvom zanimanju ili službi. Jer, ovaj svakodnevni život, normalni, bez upadljivosti, može biti sredstvo posvećivanja: nije potrebno napustiti vlastiti položaj u svijetu da bi se tražilo Boga, osim ako Bog daje poziv za redovništvo, upravo svi zemaljski putovi mogu biti prilika za susret s Kristom» (Pismo, 24.03.1930, br. 2).

U svakom trenutku – kako je savjetovao novi Svetac već od tridesetih godina – treba tražiti Gospodina, *naći Ga i ljubiti Ga*. Samo

ako se trudimo dan za danom da pređemo ove *tri etape*, stići ćemo do potpune identifikacije s Kristom: biti *alter Christus, ipse Christus*. «Možda shvaćate – ponavljam vam njegove riječi – da se nalazite kao u prvoj etapi. Tražite Ga kao gladni (...). Ako tako postupate, usuđujem se garantirati vam da ste Ga tako već susreli i da ste počeli ophoditi s Njim i ljubiti Ga, da ste počeli svoj nebeski razgovor (usp. Fil 3, 20)» (*Prijatelji Božji*, br. 300).

Isusa susrećemo u molitvi, u Euharistiji i u drugim sakramentima Crkve; ali i u vjernom i ljubeznom ispunjavanju obiteljskih, profesionalnih i socijalnih dužnosti svakoga pojedinca. Radi se uistinu o jednom velikom zadatku, koji samo na kraju zemaljskoga puta može biti potpun. «Ali ne izgubite mi iz vida da se svetac ne rađa: on se oblikuje u neprestanoj igri božanske milosti i ljudskoga odgovora». To je zahtijevao

Sveti Josemaría u jednoj od svojih homilija; i dodao je: “Zato ti kažem da ako se želiš ponašati kao jedan konzekventni kršćanin (...), trebaš staviti mnogo pažljivosti u najsitnije detalje, jer svetost koju Naš Gospodin od tebe traži, postiže se ispunjavanjem rada i svakodnevnih dužnosti s ljubavlju Božjom, a te stvari se gotovo uvijek sastoje od neznatnih stvarnosti» (isto, br. 7).

Posvećivati rad. Sebe posvećivati radom. Druge posvećivati radom. U ovoj grafičkoj frazi je Osnivač Opusa Dei sakupio jezgru poruke, koju mu je Gospodin povjerio da bi na to podsjetio kršćane. Nastojanje u postizanju svetosti neodjeljivo je povezano s posvećivanjem vlastitih profesionalnih dužnosti – ostvarenih s ljudskom savršenošću i čistoćom nakane, u duhu služenja – i posvećivanjem drugih. Nije moguće zapostaviti braću i njihove materijalne i duhovne potrebe ako se

želi ići za Gospodinom. «Naš poziv djece Božje, usred svijeta, zahtijeva da ne tražimo samo našu osobnu svetost, već da krenemo zemaljskim stazama i da ih pretvorimo u pravce, koji preko zapreka vode duše ka Gospodinu; da sudjelujemo kao obični građani u svim vremenitim aktivnostima, da bismo bili kvasac (usp. Mt 13, 33) koji treba preoblikovati čitavu masu» (*Susret s Kristom*, br. 120).

Božja providnost je htjela da zemaljski život svetoga Josemaría bude u XX stoljeću, vremenu u kojem je nastao silni razvoj u nauci i tehnici, koji nisu uvijek, nažalost, bili na službu čovjeku. Ustvari, važno je uvidjeti da se uz divna dostignuća ljudskoga duha u ovom našem vremenu nalazi obilje gorke vode, koja bezuspješno nastoji ugasiti žeđ za srećom u srcima. Ali sigurno je i to – kako je pisao mons. Alvaro del Portillo – da s duhovnom porukom

novoga Sveca «sva zanimanja, svi ambijenti, sve časne socijalne situacije (...) bivaju pokrenute Anđelima Božjim, kao vode onoga jezera koje je spomenuto u Evandjelju (usp. Iv 5, 2 i sl.) i zadobile su ozdravljujuću snagu» (Pastoralno pismo, 30.09.1975, br. 20).

Spominjući se prvoga nasljednika našega Oca, don Alvara del Portillo, osjećamo u ovim trenucima jako blizu nas njegovu duhovnu prisutnost. S njim možemo reći, puni zahvale prema Bogu, da su, zahvaljujući nauku i duhu osnivača Opusa Dei, «do najsuvljih i neočekivanih stijena stigle bujice ozdravljujuće vode. Ljudski rad koji je dobro svršen pretvara se u pomast da bi se Bog otkrio u u svim prilikama života, u svim stvarima. I to se dogodilo upravo u naše vrijeme kada se materijalizam napreže da rad pretvori u jednu lokvu koja

zasljepljuje ljude i krati im da gledaju Boga» (isto).

Pozdravljam vas koji ste došli u Rim iz engleskih govornih područja da biste bili prisutni kanonizaciji svetoga Josemaría Escrivá. Kad se vratite u vaše domove, ponesite sa sobom i ostvarite nauk novoga Sveca. Molite Svetoga Josemariju da vas nauči kako *pretvoriti dnevnu prozu* - sasvim obične prilike - u *herojske poetske stihove*: u težnju i ostvarenje svetosti i apostolata.

Vi koji dolazite iz naroda francuskoga jezika podsjećam na važnost surađivanja u apostolskom poslanju Crkve, a to je dužnost svakoga kršćanina, nastojeći oploditi duhom Evandjelja kulturu i duhovne znanosti, nauku i tehniku. Molite zagovor Svetoga Josemarije da biste ostvarili ove težnje koje je Bog zacrtao u njegovu dušu: *staviti Krista*

– s našim radom, koji god bio – *na vrhunac svih ljudskih djelatnosti.*

Danas Crkva časti Blaženu Djevicu Mariju kao Našu Gospu od Ružarija. Radujem se na misao da je kanonizacija našega Osnivača bila na dan prije jednoga Gospina blagdana; ovo je kao jedan znak više njezine podrške kao Majke. Utječimo se njezinom materinskom posredništvu, puni pouzdanja, u vremenu dok obnavljamo našu zahvalnost Gospodinu na ovoj kanonizaciji. *Deo omnis gloria!* - ponavljam opet dok molimo da se među kršćanima svaki dan sve više širi želja za osobnom svetošću i apostolatom u prilikama svakodnevnoga života. Amen.